

Zaterdag 24 November 1917.

Al de stadsscholen, lagere en middelbare, vrije en officieele zijn gesloten, de leerlingen zonder onderwijs, de leeraren zonder bezigheid. De Hoogeschool, alsook de duitsche scholen, het Atheneum en de Normaalschool blijven open — deze twee laatste enkel voorloopig.

Door eene verordening van het Algemeen Landsbestuur zullen weldra al de honden, welke tot veertig centimeters aan schouderhoogte reiken, in beslag genomen worden. In Brussel zou onlangs tot het uitvoeren van dezen eisch zijn overgegaan. Op den morgen van dien bepaalden datum lagen drie groote honden dood neergelegd voor het ministerie, waar Duitschers ingekwartierd zijn. Ze droegen een lint met de belgische kleuren — rood, geel en zwart — om den hals: "Morts pour la patrie," stond er op elk dezer linten.

Een officier, die gisteren hier een familie bezocht bij welke hij eertijds gelogeed was geweest en die nu met verlof van 't front kwam, vertelde, dat hij het een mirakel achtte nog in 't leven te zijn. Hij verbleef op een dorp tusschen Kortrijk en Meenen, in een groote boerenhoeve. Alle nachten werd heel de omgeving met bommen bestookt. Wie een venster opende of buiten ging, hoorde een vervaarlijk, onophoudend gehuil van gekwetste paarden en soldaten, die eenzaam lagen te sterven op het verlaten veld.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)